

متن قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی

ماده ۱- دولت موظف است به استناد اصول بیست و هشتم (۲۸) و چهل و سوم (۴۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با توجه به سند چشم انداز بیست ساله، مشاغل خانگی را مطابق این قانون ساماندهی و حمایت نماید به نحوی که زمینه ایجاد اشتغال برای این گونه متقاضیان فراهم گردد .

ماده ۲- منظور از مشاغل یا کسب و کار خانگی، آن دسته از فعالیتهایی است که با تصویب ستاد موضوع ماده (۳)، توسط عضو یا اعضای خانواده در فضای مسکونی در قالب یک طرح کسب و کار بدون مزاحمت و ایجاد اختلال در آرامش واحدهای مسکونی همجوار شکل می گیرد و منجر به تولید خدمت و یا کالای قابل عرضه به بازار خارج از محیط مسکونی می گردد .

شاغلین کسب و کار مذکور برای کسب منافع به صورتهای ذیل فعالیت می نمایند :

۱- انجام فعالیت به صورت کارمزدی برای کارفرمای خارج از محیط مسکونی.

۲- انجام فعالیت مستقل اعم از تأمین مواد اولیه تا عرضه محصول به خارج از محیط مسکونی. ۳- انجام فعالیت به صورت تعاونی، اتحادیه و یا مشارکت با بنگاه های بالادستی تأمین کننده مواد اولیه و عرضه محصول آنان در بازار، ترجیحاً به صورت کسب و کار خوشه ای .

ماده ۳- به منظور حمایت و گسترش مشاغل خانگی، ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی که از این پس « ستاد » نامیده می شود با ترکیب زیر تشکیل می شود :

۱- وزیر کار و امور اجتماعی به عنوان رئیس.

۲- وزیر صنایع و معادن یا نماینده تام الاختیار وی.

۳- وزیر جهاد کشاورزی یا نماینده تام الاختیار وی.

۴- وزیر بازرگانی یا نماینده تام الاختیار وی.

۵- وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات یا نماینده تام الاختیار وی.

۶- وزیر رفاه و تأمین اجتماعی یا نماینده تام الاختیار وی.

۷- وزیر تعاون یا نماینده تام الاختیار وی.

۸- وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده تام الاختیار وی.

۹- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یا نماینده تام الاختیار وی.

۱۰- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا نماینده تام الاختیار وی.

۱۱- فرمانده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران یا یکی از معاونان وی.

۱۲- رئیس شورای عالی استانها یا نماینده شورای مذکور.

۱۳- سرپرست کمیته امداد امام خمینی (ره)

۱۴- رئیس سازمان بهزیستی کشور.

۱۵- رئیس سازمان تأمین اجتماعی.

۱۶- دو نفر از نمایندگان عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر

۱۷- رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران.

۱۸- رئیس اتاق تعاون.

۱۹- رئیس شورای مجامع صنفی کشور.

۲۰- مدیرعامل صندوق مهر امام رضا (ع)

تبصره ۱- مصوبه ستاد با تأیید اکثریت وزراء عضو، توسط وزیرکار و امور اجتماعی ابلاغ می گردد .

تبصره ۲- کارگروه اشتغال و سرمایه گذاری، با عضویت نمایندگان دستگاههای استانی مزبور که در هر استان به ریاست استاندار تشکیل می گردد موظف به اجراء مصوبات ستاد و نظارت بر حسن اجراء این قانون در سطح استان می باشد .

ماده ۴- وظایف و اختیارات ستاد :

۱- تعیین سیاستهای اجرائی مشاغل خانگی.

۲- تعیین راهکارهای پیوند کسب و کار خانگی با بازار سرمایه بیرونی اعم از داخلی و بین المللی.

۳- ایجاد هماهنگی در دستورالعملهای حمایتی و نظارتی دستگاههای اجرائی ذی ربط در مورد مشاغل و کسب و کار خانگی.

۴- ارزیابی مستمر نقش اجتماعی و اقتصادی مشاغل خانگی در توسعه ملی.

۵- بررسی راهکارهای حمایتی مالی و تسهیلاتی از مشاغل خانگی.

۶- بررسی پیشنهادهای دستگاههای اجرائی و کارگروه های استانی جهت اتخاذ تصمیمات مقتضی.

۷- ارزیابی عملکرد دستگاه های ذی ربط در اجراء مصوبات قانونی و مقررات حمایتی از مشاغل و کسب و کار خانگی.

۸- تهیه دستورالعمل صدور مجوز مشاغل خانگی .

تبصره - مصوبات ستاد در محدوده اختیارات مذکور برای کلیه دستگاههای اجرائی لازم الاجراء می باشد .

ماده ۵- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است ساز و کار مناسب را برای ایجاد ساختار دبیرخانه دائمی ستاد با امکانات موجود و تعیین کارشناسان ذی ربط از بین کارشناسان خود در واحدهای تابعه با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهوری، فراهم نماید .

تبصره - کلیه دستگاههای اجرائی ذی ربط نیز موظف به تعیین واحدهای اداری مشخص در صف و ستاد برای رسیدگی به امور صاحبان کسب و کار و مشاغل خانگی در چهارچوب پستهای مصوب از بین کارشناسان موجود خود با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهوری می باشند .

ماده ۶- کلیه دستگاههای عضو ستاد موظفند راهکارهای حمایتی، نظارتی و تسهیل کننده ایجاد و توسعه مشاغل خانگی مجاز را در قالب دستورالعمل، حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون تدوین و جهت تصویب به ستاد ارائه نمایند .

ماده ۷- صدور مجوز مشاغل و کسب و کارهای خانگی در چهارچوب ضوابط ابلاغی ستاد توسط وزارت کار و امور اجتماعی یا واحدهای تابعه صورت می پذیرد و صاحبان مشاغل مزبور از مزایای ذیل برخوردار می شوند :

۱- استفاده از بازار محلی شهرداری جهت عرضه محصولات خانگی.

۲- عضویت در شرکت سهامی عام خوشه ای تخصصی کسب و کار خانگی.

۳- معافیت از عوارض اداری و تجاری تعیینی و مصوب شوراهای اسلامی شهرها و روستاها. ۴- عدم نیاز به تغییر کاربری مسکونی.

۵ - دولت می تواند بنا به پیشنهاد ستاد نسبت به تعیین ضوابط حمایتی در زمینه های مالیات، تأمین وام قرض الحسنه اشتغال، حق بیمه خویش فرما، تعرفه مصرف آب، برق و سوخت

مصرفی، ظرف سه ماه از تصویب این قانون، اقدام و اعتبار موردنیاز را در بودجه سنواتی محاسبه و لحاظ نماید.

۶- استفاده از تسهیلات بانکی به ویژه قرض الحسنه بانکها و صندوق مهر امام رضا (ع)

تبصره - بانک مرکزی موظف است با هماهنگی وزارت کار و امور اجتماعی، نحوه توزیع منابع قرض الحسنه برای مشاغل و کسب و کار خانگی را با توجه به اولویت و اهمیت انواع مشاغل خانگی و سهم هر استان تعیین و در ابتدای هر سال به بانکها و مؤسسات اعتباری ابلاغ نماید .

ماده ۸- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است ضمن شناسایی مشاغل و کسب و کار خانگی با کمک دستگاههای ذی ربط، فهرست مشاغل مجاز خانگی را همه ساله به تصویب ستاد برساند .

ماده ۹- صاحبان امتیاز مشاغل و کسب و کار خانگی موظف به رعایت ضوابط و دستورالعملهای موضوع مبحث دوم فصل چهارم قانون کار می باشند. مالکان، صاحبان کسب و کار خانگی و کارفرمایان موظف به همکاری با بازرسان موضوع قانون کار خواهند بود .

تبصره - صاحب مجوز به منزله کارفرما تلقی می گردد و کارگاههای خانوادگی مذکور در ماده (۱۸۸) قانون، مشمول مبحث دوم فصل چهارم قانون کار می شوند .

ماده ۱۰- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است با هماهنگی سایر دستگاههای مسؤول، آموزش های مهارتی و فنی مورد نیاز صاحبان کسب و کار خانگی را به تناسب بازار کار، معین و به تصویب ستاد برساند .

ماده ۱۱- کلیه شهرداریها موظفند به تناسب تعداد و تنوع کسب و کار خانگی، مکانهای مناسبی را (بازار محلی موقت) برای عرضه محصولات صاحبان مشاغل مذکور، به صورت دوره ای در روزهای مشخص هفته، تأمین نمایند .

ماده ۱۲- سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران موظف است در جهت توسعه فرهنگ مشاغل خانگی و انسجام بخشی به مشاغل مذکور با امکانات موجود، با مشارکت وزارت کار و امور اجتماعی به صورت مستمر در ساعات معین به تولید برنامه های آموزشی و ترویجی اقدام نماید .

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و شش تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۹/۲/۱۳۸۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.